

REGULÓ.

Pesten vasárnap szeptember 30^{kán} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

Ékszeres szekrényke.

Egy fiatal parisi banquier, ki mintegy három hét óta Lichten-talban lakott, az estet közönségesen a' baden-badeni társalgó terem-ben tölté-el. Eleinte nejét is magával vitte, 's mulatság végett ne-hányszor a' játszó asztalhoz is ereszté: midőn azonban észre vevé, hogy neje, kinek a' szerencse nem kedvezett, a' játékban, melyet inkább ő akart maga mulattatására használni, kedvet talál, elhatá-rozá magában, hogy hitésének mulattatására inkább honn gyűjtend esténként társaságot, a' roulette-hoz pedig csak egyedül menend.

A' szerencse, melly őt eleintén pártolá, megszédíté, 's a' szen-vedély csábos folyamára ragadván, a' változékonyság harácsává tette. Játékba vervén minden pénzét, az ingatag szerencse szeszélyére bizta magát. Folytonos kisértgetésével azon minden játékos maximájának, hogy vagy megkétszerezi vagyonát, vagy legalább az elveszettet visszaszerzi, örvénybe bukott, 's egy este üres zsebbel, lázas vérrel és szinte fél örülten tért vissza szállására.

Haza érven azonban, hámulva hallá, hogy neje szobaleányával kikocsizott. Más körülmények közt e' hir keserű gyanút költendett volna lelkében; most azonban ingerültebb volt, mint sem a' féltékeny-ség sziszegésére hallgathatott volna, és ölö érzeteitől elkábitva, neje távullétét a' fürdővendégek körében mulatozásnak hitte. Komolyabb megfontolás után még áldá a' sorsot, melly magán lételt eszközle-ki neki, hogy háborítatlanul gondolkozhassek a' mihez kezdésről. És azután — és azután — agyában egy gondolat villant-meg, mellyre eleintén csak szégyennel és félve gondolt, mellynek kivitelére azon-ban éppen csak egyedül létel volt szükséges. Badenban senkit sem ismert; így csak egyetlen mód volt hátra magát a' zavarból kivonni, t. i. neje gyémántjainak elzalogosítása. Minthogy Baden - Badenban éppen olly fényűzők a' dámák, mint Parisban, a' fiatal hölgy min-den ékszerét magával hozta, mellynek értéke nem csekély volt.

A' habozó férj felnyitá tehát a' szekrényt, mellyben nejének ék-szerei állottak, magához vette az ékszeres ládikát, 's gonosz tettet

elkövetőhöz hasonlóan, remegve rohant ki a' szobából. Ragadományával egy ékszerárushoz indult, ki, mint a' szerencsétlen játékosoknak barátja, ott helyben ismeretes volt. Valamint neve nem titok az ilyen embereknek, úgy ajtójuk is minden órán nyitva áll. A' banquier tehát néhány percz múlva az uzsorásnak szobájában állott.

„Uram — mondá az ékszeres szekrénykét asztalra tevő banquier — itt némi ékszerek vannak; becsülje-meg, kérem; Parisban 25.000 frankot fizettem értük.

„Parisban meglehet — válaszolt a' meglepetését titkolni igyekező ékszeráros, melly őt a' ládika meglátásánál fogta-el — de Badenban alig menend értékük 1.500 — 1.800 frankra — folytatásait bizonyos sátáni mosolylyal.

„1800 frankra? ön bizonyosan nem nézte-meg jól az ékszert.“

„Sőt igen — válaszolt a' becsimester félgunyos mosolylyal. A' kövek nem valódiak, csupán foglalásuk arany, de magában véve az is kevés!“

„Ön enyeleg, uram!“

„Teljességgel nem.“

A' komoly hang 's azon megnyomás, mellyet az ékszeráros ezen szóknak adott, meggyőzte a' francziát azoknak valóságáról.

„Ugy meg vagyok lopva; most csak az a' kérdés, hogyan és mikor? — folytatá beszédét emlékezetében dülve; de midőn ott semmire sem talált, mi utba igazíthatná, minden darabot szorgalmasan megvizsgált, valljon valóban nejéi-e azok.

Semmi sem volt változtatva, e' szerint nem tévedhetett.

„Ha Parisba visszatérek, kemény számadásra vonom a' nyomorultat, kitől ez ekszert vásárlám — dörmögé e' kettős csalódás által felboszontott banquier.“

„Óvakodjék uram, — mondá az ékszeráros zavarodva — azt lopásnak nevezni, mi egyéb is lehet!“

„Hogy érti ön azt?“

„Nézze-meg csak ön jól az ékszert — mondá az ékszeráros — e' kövek csak alig állnak foglalásukban.“

„Önnek igazsága van.“

„Az is lehetséges, hogy ezek a' valódiak helyére csak úgy raktak-be.“

E' megjegyzés egy fénysugár volt a' banquierra nézve; de e' fénysugár láttatott-meg vele egy más új örvényt is. — Ki cserélhetette ki nejének gyémántjait?

Mig magát ezer gondolattal ölvé az asztalnál állna, háta megett a' boltnak ajtaját megnyitni hallja, és hátra tekintésében szinte kővé vált, midőn nejét látta szobaleányával belépni.

Az uzsorás nem állhatá-meg, hogy szemével ne integessen; a' szobaleány kebléből egy színpadi kiáltás szorult-ki; a' dáma pedig, midőn férjének és ékszeres ládikájának kettős alakját megpillantá, ájulva egy karszékre rogyott.

Milly érzések járták-át a' férjnek keblét e' találkozásnál, kiki képzelheti. Nejéről hirtelen az uzsorásra fordult tekintete, és minden nevetséges vagy botránkoztató jelenet mellőzésére elhatározva magát, az ékszer ládikát bezárta, 's erőtetett hidegséggel mondá: „Ön nyugtalanul várt, ugy-e édesem? De már tisztában vagyok ez urral, 's együtt haza mehetünk.“

Alig értek haza, a' fiatal hölgy térdre borult férje előtt, és kezeit könnyűk árjában fürösztve kegyelemért rimázkodott.

Azon vonszódás, melyet a' fiatal nő első alkalommal mutatott a' játzsás iránt, ellenállhatlan szenvedélylyé lön, mely a' férje által szerzett egyedülségben, ki őt minden este magára hagyá, még nagyobb élelményt nyert. Szerencsétlenségére eszközök hiányában sem volt; mert Baden-Badenban számos tör van a gondolatlan idegenek számára kivette, és titokban éppen olly könnyen megüritheti akárki erszényét, mint nyilván.

A' sorsnak különös szeszélye által a' nőnek játékszerencséje hasonló volt férjeéhez, az az, először nyert, azután vesztett; de mint-hogy erszénye nem volt olly tömött, mint a' banquieré, előbb kellett segéd eszközökhöz folyamodnia. Így az ékszert választá szükségben segítő barátul; a' helyett azonban, hogy a' gyémántokat egészen elzálogesitaná, hamis köveket rakatott helyökbe. Esméje fölségesen is sikerült volna, ha a' banquier ugyan azon segéd eszközökhöz nem folyamodik, 's a' sors ugyan azon ékszerárushoz nem vezeti, ki neje ékszerét néhány nap előtt kicserélte.

De mi volt hát oka e' dramai összeütközésnek, mely a' hölgy titkát elárulá. Egy inkább kedvező, mint káros körülmény, mely azonkívül e' kis családi tragoedia csomóját is feloldotta.

A' fiatal nő azon este olly tetemes pénzösszeget nyert, hogy nemcsak gyémántjait válthatá-ki, hanem azoknak számát még meg is szaporithatta volna. A' viszontagságok által megokosodva, első gondja volt rendbe hozni ékszeres ládikáját és magaviseletét. Azonban bámulása határtalan volt, midőn azt nem találá; 's mivel ugy hitte, hogy azt eloroztak, hálát adott istenének, hogy nem az igazi volt. Azonnal az ékszerárushoz sieté tehát, hogy gyémántjainak a' régihez hasonló befoglalást rendeljen-meg. De midőn férjét az ékszeres ládikával már ott találta, azt hitte, hogy férje mindent tud, 's azonnal elhatározá magában, hogy mindent megvalljon és bocsánatért esdekелjen.

Könnyen képzelhetni, milly kedvező időpontban jött e' segély a' pénzszükségben sinló banquiernak. E' körülmény miatt csakugyan megengedett a' vétkesnek, bár maga is feddésre volt méltó. Nehány nap mulva Parisba ment fiatal nejével.

A' banquier vesztesége felett azon gondolattal vigasztalá magát, hogy ő „qui perd, gagné-t” (ki vesz, nyer) játszott; és azon pillanat, melyet a' zöld asztalok veszélyes örvényébe vetett, jótékonyan hatott reá.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS,

F r i e d l a n d.

(Vége.)

Mi előtt a' végrehajtáshoz magához nyultak volna, a' városban hosszas tanácskozást tartának az összeesküdtek, valljon t. i. megölni kell-e a' herceget, vagy talán azzal már megelégedni, hogy őt fogolylyá tegyék. Befecskenedezve vérrel, 's csaknem agyonvert pártosainak holt testeit tapodva — borzadtak e' vad lelkek azon gonosz tettől, hogy egy olly nevezetes férjfiút kivégezzenek. Láták őt mint hadvezért a' csatában, körülvétetve boldog napjaiban diadalmas seregétől uralkodói nagyságának egész fényében; 's még egyszer elragadá a' rég szokott félelem kétkedő szívüket. Azonban csak hamar elfojtja a' fenyegető veszély képzelődése a' lebegő felindulást. Megemlékeztek azon fenyegetődzésre, melyet kimondott vala Neumann és Illo az asztalnál; látják már Eger közelében állni a' Szászokat és Svédekét rémitő sereggel, 's nincs másban mentség, szabadulás, mint az árulónak sebes kivégzésében. Így tehát min len az első végzésnél maradt, 's a' már készen tartott gyilkos, Deveroux nevű kapitány, egy irlandi, vette tőle a' véres parancsot. — Az alatt, mig e' három férjfi Wallenstein sorsáról tanakodott az egeri várban, a' herceg S e n i nevű astrologával beszélgett, ki profétai szemmel mondá neki: „olvashatni a' csillagokban, hogy a' veszély nem távozott még, 's nem sokára börtönbe vettettel” Az astrolog eltávozott, Wallenstein pedig ágyba ment. Ez alatt oda érkezett Deveroux kapitány hat lándsás katonával; az ott álló őrtől szabadon házba bocsáttatott, nem levén rendkívüli, őt szokatlan időben is a' hadvezérhez be- 's kimenni látni. Egy apród, ki vele összetalálkozott a' hágesón, 's lármát akart tenni, dsidával azonnal átdöfetett. Az előszobában komornyikra találtak a' gyilkosok, ki éppen ekkor jött urának hálósobájából, 's a' kulcsot húzta-le. Ujjat szájára tévé, akarván jelteni a' megijedt szolga ez által, hogy lármát ne tegyenek, a' herceg csak most szunyadván-el. — „Barátom — viszonzá neki gunynyal Deveroux —

most van idő lármázni.“ — E' szavak után nekrohan a' bezárt ajtónak, melyre belülről tolózár volt alkalmazva, 's betöré azt. Wallenstein felrezzent az elsült egyik puska durranására álmából, 's ablakhoz sietett, hogy az örnek kiáltson. E' pillanatban a' szomszédház ablakából hallá Terzky és Kinsky grófnék jajgatásait férjük meggyilkoltatásáért. Mielőtt tehát még ideje volt volna a' herczegnek e' szönyű esetről gondolkodnia, Deveroux benn állott már a' szobában gyilkostársaival. Wallenstein csak ingben állott az ablak melletti asztalhoz támaszkodva. — „Te vagy azon gazember — ordít reá Deveroux — ki a' császár seregét ellenséghez vezetni, 's ő felségének koronáját kívánod lerántani fejéről? Most hálnod kell.“ — Egy ideig visszatartá magát a' kapitány, mintha feleletre várt volna; azonban meglepetés 's makacsság elzárták Wallenstein száját, elnémiták nyelvét. Messze kiterjesztve karjait, melljében fogadé-el az összeesküdtek halálos döfését, 's vérebe süllyedt-le a' nélkül, hogy csak egy szót is adott volna magától. — Ekképp' mult-ki Wallenstein, élete 50-dik évében, magasra emelkedve nagyravágyás által, 's ledöntve rangvágytól, minden hibája mellett is nagy 's bámulatos férfiú, 's felülhaladhatlan, ha túl nem hágtá volna a' mértéket. Egy uralkodó 's hadvezér erényei: az okosság, igazság, rendithetlenség, 's bátorság, mint óriások léptek-elő karakterében; azonban hiányoztak benne emberi szelid erkölcsök, mellyek diszitik a' hőst, 's az uralkodót kedvelté teszik. Félelem volt azon talizman, melly által hatott ő alárendeltjeire. Ferdinand könyezett nagy vezérének gyászos kimúltán, 's hogy megengesztelhesse őt, 3000 misét szolgáltatott Bécsben érette, habár e' mellett a' hazaárulónak gyilkosait arany lánczokkal, méltóságokkal, 's nemes jószágokkal jutalmazá.

Kérdésen kívül van, hogy a' fenn érintett Gallas gróf, akkori vezérhelyettes, a' császári kitünőbb hivek 's tábornokredesek közé tartozott. Ő 1628-ban néhány ezred gyalogsággal úgy bekeríté a' dán lovasságot, 4000 főből állót, mocsárok között, hogy azoknak meg kellett adni magukat. Gallas nagy részt vön a' Steinfurthnál nyertt ütközetben. Ő támadta-meg 1630-ban váratlanul Mantuát, 's elfoglalta. E' hadvezér 1632-ben Prágának ismétli bevételekor kitünteté magát, 's mint Wallenstein előseregének vezére, könnyíté a' berontást szász országba. Végre — mi a' legfőbb volt — Wallenstein meghívását, hogy partján lenne, elmellőzé, 's a' hazaárulás felfedezését hatalmasan előmozdítá. Ennek utána is a' császári ház iránt érdemeket szerezni törekedett. Legyen bár, hogy a' császár fija, Ferdinand a' Magyarok királya, volt kinevezve cs. k. fő hadvezérnek a' Spanyolok sokszori javalatára, Gallas volt mind e' mellett is azon személy, ki Nördlingen-nél megnyeré ama híres csatát, melly egyszerre megtöré

a' Svédok hatalmát, 's melly alkalommal a' Svédok vezére is Horn Gusztáv más három tábornagygyal fogságba jutott, a' weimari Bernhard herczeg pedig csak egy részét mentheté-meg seregének. E' nagy csapás után a' svéd kancellár, Oxenstierna, hosszas időtől fogva már europai dictator, a' német státusoknál keresett tanácsot és segédelmet, ezek pedig ő nála, 's végre semmire sem mehetvén velök, Richelieu barátságaért 's francia segedelemért kellett koldulnia, melly szövetség, hogy a' legkártékonyabb lön egész Európára nézve, bizonyítja a' következmény. Gallas vette-be 1635-ben Speyer és Mannheim városokat, 's 1639-ben Küstrin várat, hol ő Bannern svéd híres vezért nagy veszteséggel kényszeríté visszavonulásra. Ő volt ugyan az, ki 1638-ben, letevéen marsalhivatalát, a' haditanács egyetemének elnöki tisztségével ruháztatott-fel, 's ki meg nem szünt ezután is halálaig (1647-ben) hasznos szolgálatot tenni urápak.

Illy körülményeknél Gallas természetesen csak keveset tehete uradalmának javára. Az alatt, míg ő már Friedland jóságnak ura volt, olly kemény, szomorító sors érte azt, millyet annak előtte nem tapasztalt soha, vagy legalább nem olly nagy mértékben. Tíz év lefolyta közben e' vár 5-szer került a' Svédok kezére, 's 4-szer a' császáriakéra, még pedig olly körülmények között, millyeket mindenkor ugy lehetett tekinteni, mint fél elpusztulást. Az első Svédok 1635-iki junius 17-ikén érkeztek oda Bannern János alatt. Akkor szabad távozás engedték a' császáriaknak, 's az ellenség három egész évig maradt háborítatlan birtokában; 1638-ban bevették a' császáriak; 1639-ben a' Svédok, 's 1640-ben marczius 17-ikén ostrommal vették-be ismét a' császáriak. Ez utósó évben próbát tön Rädern Kristóf, a' várlak egykori tulajdonosa, visszakeríteni kezére a' már 19 év előtt vesztett jóságot. A' szerencse szolgált is neki; azonban öröme csak rövid volt. Egy császári ezred ostrom ajtorlákkal érkezett oda, 's Rädern elfutott, mielőtt még a' dolog más alakot vett volna fel. 1642-ben sept. 27-ikén ütközet történt Friedlandnál, mellyben nyertesek voltak a' Svédok. Torstensohn tábornagy elfoglalta tehát a' várat, a' várost kiraboltatá, 's felgyújtatá. Jövő évben ismét megszállották Friedlandot, 's elfoglalták. Végre különféle majd kisebb majd nagyobb változás után, mellynek körülményes elbeszélése itten csak elfárasztaná az olvasát, — 1645-ben ismét a' Svédok kezére jutott a' körülfekvő tartománnyal együtt, mellynek birtokában maradtak egészen a' békekötésig. A' várnak akkori kormányzója, Werner Hans, szilárdabb várerősítésekkel láttatá azt el mint sem addig volt. Mélyebb árkok ásattak, új falak emeltettek, egy nagy körfal, felvonóhidak, 's egy erős sáncz készítettett nyugot felé, mellyet éles szögnek neveznek. A' friedlandi

lakosok fel voltak osztva három osztályra, 's változtatva kellett dolgozniok, kivéve a' polgármestert, bírót, 's városi őröket, kik fel voltak mentve a' sánczesinálástól. A' munkához 1646-iki július hónapban kezdtek 's csak 1656-ki szeptemberben végezték-el. Láthatni ott most is még felírást, melly bizonyítja az utóbbit. A' harmincz esztendei háborúnak végeztével Friedland várnak az ön sorsa, mi más cseh várakoknak; az t. i. hogy annak erősítéseit jobbadán elpusztulni hagyák. Sok pusztítást okozott a' két izbeli tűz is, melly érte volt 1676-iki augusztus 6-ikán 's 1684-ben. és megváltoztatá egykori alakját. Azonban ez mindannyiszor újra felépült ismét, még pedig sokkal jobban 's tartósabban, mint annak előtte.

NOVÁK DANIEL.

PESTI VIZSGÁLÓ.

A' budapesti szüret kezdete jövő hétfőre (oct. 1-re) van határozva. Szőlőfürteink a' sept. közepén volt nagy eső után 's az óta többnyire borongós idők alatt dagadtabb szeműek kezdvén lenni egyszersmind felpattognak 's rothadnak. Hideg nyarunk ellenére is a' koraérő szőlők elég levesek és nagy szeműek, edesek, habár hiányzik is némelyekben a' valódi bor-erőt magában foglaló szesz.

KÜLÖNFÉLE.

Victoria királyné karperecze. Disznapokon egy karperecz ékesíti a' fiatal királyné gyöngé karát, melly a' legemlékezetesb mementók közé számítható. E' legfinomabb aranyból, izléssel készült karpereczet még négy ritka gyémánt ékesíti, mellyek tisztaságukra 's tűzőkre nézve egymással vetélkednek, de legfőbb, legsajátibb érdeküket előbbi birtokosaiktól nyerik. Ugyan is az első 's legnagyobb a' Britteknek nemes asszonyi erényeiről és magához vonzó sajátságairól elfeledhetlenné lett vallisi hercegnőé, Charlotte Augustaé volt. A' második és harmadikat francia ország szerencsétlen királynéja Maria Antoinette viselte; a' negyedik és legszebbik Stuart Mariáé, később pedig Napoleon Józsefé volt. Itt méltán kérhetni: kerítették-e valaha illy könnyű karikába foglalt tartalomdús emlékjelek egy gyöngé asszonyi kart körül?

Halandósági viszony. — 1000 gyermek közül, kik ugyan azon egy időben születnek, egy év múlva csak 740 él, három év múlva 600, öt év múlva 584, tíz év múlva 540, harmincz év múlva 446, hatvan múlva 226, nyolczvan múlva 49, kilenczven év után 11, kilenczven öt után 9, és kilenczvenhet év múlva 1.—10.000 ember közül egy éli meg a' 100-dik évet. A' gyermekeknek fele pedig 17-dik évök előtt elhal.

Kijátszott remény. Londonban egy gazdag és híres divatárusné Victoria királyné kezét akarván megnyerni, egy szép bubát készíttetett, a' királyné természetéhez mindepenben hasonlót, 's ennek lehetőségig Victoria arcvonásait is szándékozott adni; azután olyan ruhába öltözteté, minőben a' királyné koronázásán jelent meg. A' sutherlandi hercegné rendelete szerint ugy állíttatott a' buba, hogy azt a' királynénak meg kelle látni. Dobogó szívvél várta a' divatárusné rejtélyében a' királyné megjelenését, hogy annak he-

lyeslő mosolya után tulajdon szájából hallja meg e' kegyes rendelést: „ezen-
tul ez fogja diszköntőseimet készíteni!” — De a' királyné reményök ellenére
megboszongkodott, a' bubának azonnali felrevitetését parancsolá, szobába vo-
nult, és boszúsán kérdezé, ki volt ama szemtelen vakmerő, ki őt bubához
hasonlítá. Minden ajk néma maradt; a' reményvesztett divatárusne pedig
tovább sompolygott.

Káros képzelődés. A' pharentei kerület Chenon nevű községében
egy gyuladalom történt, melyet az azt követő körülmények nevezetessé tesz-
nek. Durepaire Alfred 25 éves, jogvéd, olly szerencsetlen volt, hogy
megőrült, 's azt képzelte, hogy mindenütt és mindig üldöztetik. Durepaire
urnak 30.000 frankot jövedelmező vagyona van, 's még is legszerencsétlenebb
ember a' föld gömbén; mert minden őt környezőben egy üldözőt 's gyilkost lát;
minden korty italt megmérgezettnek hisz. Hogy magát üldözőtől megmentse,
az említett majorba vonult, ott napjait nyugalomban lelendő De szörnyű
képzelődései itt is csak hamar fellázadtak. Örjögésében szolgáját, a' haszon-
bérőt, sőt még a' házi ebet is esküdt ellenségeinek tartotia, kik életére tö-
rekednek. Hogy tehát magát tölek megmentse, üszköt ragadott, 's a' major-
ságot 20 helyen felgyújtá. Pusztá üngben, szegekké meredt hajakkal látnak
a' lángok között égő csóvával szökdösni. Egy munkás ki akarta őt a' lángok
közül ragadni, de az örjögő természet feletti erővel földre sujtotta, fegyvert
ragadott, azt ellötte, 's a' szerencsétlennek egyik karát összezúzta. Ezentul
senki sem merészelt a' duhögőhöz közelitni; vegre az elősietett rendőrség erőt
vett rajta; de már akkor a' lángok 50.000 franknyi kárt tettek.

Mulattató. — 1) P. falusi urti L. kisasszonynyal beszélgetvén ablaka
alatt, töle e' szavakkal távozik: „Engedelmet kisasszonykám! az ökiök men-
nek haza, én is megyek, szükség lesz reám.” —

2) S. helységbeli földesur czigány-zsellérétől egyéb adózást nem kíván,
csak rákokat. Egy böjti napon keményen rá parancsolt, hogy rákok nélkül
elébe ne jöjön. De mivel a' czigány még is rák nélkül kenytelenítették haza
jöni, a' reá ekképpen rivalló földes úr elöit: „no more! van-e sok rák?” —
így mentegeté magát: „volna bizony tens uram! mert csak úgy hemzsegett;
de egyik, alkalmasint az istrázsa, mikor utána nyultam, hogy megfogjam,
megragadta karomat, 's addig el sem eresztette, míg regementje szet nem
nyargalt, 's ekkor maga is odább illant.”

3) J. faluban a' kerülő behajtván egy jobbágy lovait a' tilo-ból, midőn
azoknak kibocsáttatásáért az ispánt kérné, minthogy, ugy mond. fijának meg
elég esze nem levén, a' tilost nem ismeré; az ispannak e' kérdésere: „hány
esztendő fia?” így felelt: „harmincz, uram, csak!”

4) N. ur fiacskáját helytelen tetteért illy szavakkal korholván: te kis
számár! azt nem szabad tenni! — Ez azzal menté magát, hogy P. bácsi is
tette azt. Mire az atya: „hja, fiam! ő már nagy.”

CSELEY.

Betűrejtvény.

L—lel nagy nemzet volt hajdan 's tetteiben hő;

K—val hogy ha veszed, lovagok hasznára csinálják.

M — OR GYULÁRÓL.

Előbbi rejtvény: inger.

Figyelmeztetés. Folyóiratunk jövő utolsó érnegyedi számaira
szokott mód szerint még lehet előfizetni; sőt egy két példánnyal a' le-
folyt érnegyedből is szolgálhatunk még az elkésett pártfogóknak.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.